

OVERWEGING CARIBISCHE GEMEENSCHAP

DATUM 14 april 2019 – Palmpasen

VOORGANGER Wijbe Fransen

OVERWEGING

Vandaag is het een dag met contrasten: eerst komt Jezus Jeruzalem binnen onder dankbare en blijde uitroepen. Hij lijkt op een koning - en zo noemen we Hem vandaag ook - die in triomf intocht in zijn stad houdt. Wel is Hij gezeten op een nederig dier, een ezel, en niet op een trots paard. Het volk is heel blij, maar boze farizeeën zeggen Jezus dat Hij het volk moet stoppen Hem te prijzen. We hebben ons aangesloten bij de lofprijzing van het volk en hebben het kruis van Jezus in ons midden geplaatst als teken van zijn overwinnende liefde.

Daarna hebben we de lezing aan de christenen van Filipp beluisterd, die ook vol tegenstellingen is: Jezus was gelijk aan God, maar Hij heeft zichzelf ontledigd en het bestaan van een slaaf op zich genomen. Hij heeft zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden tot aan de dood. Wat een diep geheim dat de grote God mens wordt en tenslotte de dood op het kruis aanvaardt! Maar God heeft hem verheven en wij belijden dat Hij onze Heer is. Slaaf en dood in tegenstelling met Heer en opgestaan.

De Psalm met zijn refrein “Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?” herinnert ons er aan hoe eenzaam en verdrietig Jezus zich voelde. Maar tegelijkertijd zien wij in zijn eenzaamheid dat Hij solidair is geworden met alle mensen die lijden. Solidair met het lijden van zoveel mensen die geen uitkomst zien uit hun pijn en problemen en die vragen: “Waar bent U, mijn God? Waarom moet ik zoveel lijden? Waarom, mijn God?”

De slechtheid van mensen is vaak een oorzaak van lijden, maar behalve dat is er geen antwoord op de vraag naar het waarom van het lijden. Wij kunnen de dood van een klein kind niet begrijpen, de pijn van verslaving, dementie van een ouder persoon, de onderdrukking door dictators, de wanhoopskretten in Venezuela, in Afrika, in Syrië.

Het lijden van ziekte, onrecht en geweld is niet te begrijpen. Het gebeurt eenvoudigweg. En Jezus geeft ons door zijn lijden een bewijs van zijn solidariteit met ons. Het antwoord van God op het waarom is: “Ik lijd met jullie mee!” Zijn solidariteit, liefde en empathie laat ons zien: Ik ben met jullie, en jullie zullen overwinnen, zoals Ik heb overwonnen.

Wel kan onze liefde en ons vertrouwen groeien in het lijden, kunnen ze worden gezuiverd als goud in de oven. Dat was het geval met de mens die Jezus van Nazaret heet. De evangelies vertellen ons dat zijn tegenstanders Hem vaak in de val hebben proberen te lokken en Hem hebben trachten te doden. Temidden van hun vijandigheid is zijn trouw gegroeid: “Ze zullen Mij overleveren en laten doden, maar God zal Mij doen opstaan uit de dood”, heeft Hij vaak aangekondigd.

Jezus, de Zoon van God, is trouw gebleven aan zijn zending alle mensen bij God thuis te brengen en hen het echte leven te schenken. Onschuldig is Hij gestorven. Dat is de dank voor zijn liefde voor ons allen. Als mens heeft Hij, hangend aan het kruis, de massiviteit van de zonden der wereld gevoeld. Hun gemeenheid en kilte, ver van God, deed Hem schrikken, Hem die de mensen met heel zijn hart liefhad. Die afgrond, dat contrast deed Hem uitroepen: "Mijn God, waarom hebt U mij verlaten?" Hij is een hel van lijden doorgestaan en zo is Hij teken van hoop, van liefde en overwinning geworden voor ons allen. Noch zijn dood noch de onze heeft het laatste woord: het laatste woord heeft God de Vader, die liefde en trouw beantwoordt met een oneindig veel grotere liefde.

Broeders en zusters, we zijn op weg om die uitwisseling van liefde te vieren, die uitwisseling tussen dood en leven: Pasen! Verrijzenis! Aleluya: God zij geprezen!